

ת"פ (רחובות) 29768-03-22 - מדינת ישראל נ' נור כמאל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29768-03-22 מדינת ישראל נ' כמאל

לפני כבוד השופטת קרן וקסלר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם נור כמאל

גזר דין

כתב האישום המתוקן

בתאריך 10.3.22 בשעות הבוקר, שהה המתלונן במסגרת עבודתו כמנקה בבניין מגורים בנס ציונה. אל המקום הגיע הנאשם, במסגרת עבודתו באיסוף קרטונים למחזור. בנסיבות אלה, ציין המתלונן בפני הנאשם כי לא פינה את אחד הפחים ואילו הנאשם בתגובה אמר למתלונן כי הוא זה שמילא את הפח. אז, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלונן שבעיצומו תפס הנאשם את המתלונן בחולצתו, משך אותו לחדר האופניים במקום וחבט בחלק השמאלי של פניו באמצעות מפתח ברזל. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלונן חתך בלחי שמאל שעבר לאזור הרירית הבוקאלית והוא נזקק לטיפול אנטיביוטי ולתפרים לסגירת החתך.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של פציעה לפי סעיף 333 בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

במסגרת ההבנות בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. כמו כן, התבקשה בחינת התאמתו לריצוי עבודות שירות, הגם שהמאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר בפועל.

טיעוני הצדדים

מטעם המאשימה הוגשו תמונות החבלה שנגרמה למתלונן ומסמכים רפואיים.

ב"כ המאשימה, עו"ד יעל גבעוני, עתרה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-24 חודשים מאסר

בפועל והפנתה לפסיקה. בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ובתוך כך הפנתה לפסיקת בתי המשפט, אשר עמדו פעם אחר פעם על הצורך להוקיע התנהגות אימפולסיבית וברוטלית, כגון זו המיוחסת לנאשם. עוד ביקשה לתת משקל לנסיבות לחומרה ובכללן משיכתו של המתלונן עמו לא הייתה לנאשם כל היכרות מוקדמת לחדר צדדי ושימוש בנשק קר לצורך תקיפתו, לאור יום וללא מורא. לגבי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - נוכח הודייתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, היותו נעדר הרשעות קודמות ולאור התסקירים החיוביים שהוגשו, ביקשה להשית על הנאשם ענישה בתחתית המתחם כך שירצה 12 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

הסנגור, עו"ד שאדי נאטור, סבור שמתחם העונש ההולם נע החל מתקופה מצומצמת לריצוי עבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. בטיעונו עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר התייתם מהוריו בגיל צעיר מאד והטעים כי מדובר באירוע נקודתי בו נקט הנאשם באלימות, לאחר שעלתה בו חמתו בתגובה לקללות שאותו מתלונן קילל את הוריו של הנאשם. הסנגור התייחס להליך הטיפולי שעבר הנאשם ולשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, על אף עליות ומורדות בדרך. לאור האמור ביקש שלא לגדוע את ההליך הטיפולי באופן של הטלת מאסר בפועל ובפרט בשים לב לכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שזוהי לו הסתבכות ראשונה עם החוק. נוכח התסקירים החיוביים, סבורה ההגנה שמדובר במקרה בו ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ומכל מקום, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

הנאשם הסתפק בדברי בא כוחו ולא הוסיף עליהם.

מתחם העונש ההולם

כידוע, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה ולפיו ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עבירות אלימות ובכללן עבירה של גרימת חבלה חמורה, טומנות בחובן פגיעה בערכים מוגנים של שמירה על שלמות הגוף והנפש והזכות לתחושת ביטחון אישי, הן במרחב הציבורי והן בין כותלי הבית-מקום בו אדם מצפה להרגיש מוגן. בפסיקה ענפה קבע בית המשפט העליון כי יש להעביר מסר המגנה התנהגות אלימות ולהטיל ענישה הולמת על מי שבוחר לפתור סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע (ראו: ע"פ 8991/10 **מכבי נגד מדינת ישראל** (27.10.11); ע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.20); רע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.06.19)).

נתתי דעתי לכך, שמדובר באירוע ספונטני, שלא קדם לו תכנון, אולם מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מבוטלת נוכח השימוש בחפץ- מפתח ברזל. החבלה אמנם שטחית באופן יחסי- מדובר בחתך

מורכב שהצריך טיפול רפואי בדמות תפירה של המקום על ידי פלסטיקאי, לאחר הרדמה מקומית, אולם יש לתת את הדעת לפציעת המתלון באזור רגיש, בפניו. מהתמונות שהוגשו עולה כי המפתח הותיר בלחיו של המתלון הטבעה של ממש.

בנוגע למדיניות הענישה, רמת הענישה בעבירות פציעה משתנה בהתאם למהות הנשק הקר בו נעשה שימוש, חומרת הפציעה, משך התקיפה, עוצמתה והרקע לביצועה.

המאשימה הפנתה לפסקי הדין כדלקמן:

ע"פ (מרכז) 29248-08-22 **אלבאז נ' מדינת ישראל** (19.12.22), שלטעמי עוסק בנסיבות חמורות מענייננו. מדובר במערער, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של פציעה כשעברין מזוין לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(1) בחוק העונשין. על פי המתואר בכתב האישום הגיע המתלון, עו"ד שמייצג בהליך אזרחי שעניינו סכסוך בקרקע בשכונה בעיר לוד אל הקרקע מושא הסכסוך על מנת לוודא ביצוע צו בית משפט. בנסיבות אלה, התגלע ויכוח בינו לבין המערער במהלכו איים המערער על המתלון ואז סטר בפניו של המתלון והפיל את משקפיו. המתלון הוציא מכשיר טלפון נייד כדי לתעד את המערער תוך שהתרחק ממנו ובתגובה נטל המערער אבן גדולה והטיח אותה בחוזקה בפניו של המתלון ובידו השנייה סטר שנית בפניו. המתלון נמלט מהמקום בעוד המערער דולק אחריו ואף השליך לעבור אבן שפגעה ברגלו. למתלון נגרם דימום מאפו, כאבי ראש, בחילות והקאות, המטומה בראשו, חתיכים באפו וצלקת שצפויה להיוותר בשני אזורי הפציעה. בית המשפט השלום ברמלה קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל - 36 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 20 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם על הכרעת הדין אולם קל מעט בעונשו והעמידו על 16 חודשי מאסר פועל.

רע"פ 6817/22 **פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.22) - המבקש הורשע בפציעה בנסיבות מחמירות ובהחזקת סכין בכך שבמסגרת סכסוך מתמשך בינו לבין המתלון על מקום חניה, דקר את המתלון באמצעות סכין שאורך להבה 17 ס"מ בכף ידו. כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו למתלון חבלות וחתיכים בכף ידו אשר נתפרה בבית החולים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל תוך שהתייחס לתכנון שנלווה לעבירות ולדברי הנאשם כי תכנן "ללמד את המתלון לקח". על המבקש, שבעברו הרשעה קודמת בעבירת אלימות ואשר הוגש בעניינו תסקיר המלמד על מסוכנות גבוהה, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ת"פ (ראשל"צ) 15995-02-23 **מדינת ישראל נ' קומנדנט** (12.12.23) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(1) בחוק העונשין. על רקע ויכוח במועדון עם המתלון וחבריו שהפך לקטטה הוצא הנאשם מהמועדון. בהיותו מחוץ למועדון אחז בקבוק זכוכית וניפץ אותו על שולחן הבידוק שהוצב בכניסה למועדון והמשיך לאחוז בשבר הבקבוק. לאחר שיצאו המתלון וחבריו מן המועדון החל שוב ויכוח שהסלים לתגרה אליה הצטרף הנאשם, אז, דקר את המתלון בגבו ובבטנו. למתלון נגרמו פצעי דקירה מדממים בדופן הבטן, חתך עמוק עם פצע פתוח בצד שמאל של הגב וכן חתך בחזה. הפצעים הצריכו תפירה

באמצעות סיכות. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הנעדר הרשעות קודמות הושתו 14 חודשי מאסר.

לפסיקה נוספת, חלקה עוסקת בנסיבות חמורות יותר מענייננו ראו:

רע"פ 3682/22 **גולן נ' מדינת ישראל** (2.6.22) - המבקש הורשע בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך שעל רקע חשד שהמתלונן גנב ממנו סקטבורד, איים על המתלונן שיהרוג אותו, בעט בו, הכה אותו באגרופיו, שלף אולר והצמידו לאוזן המתלונן באופן שגרם לו חתך שטחי בקרקפת ושריטות מאחורי האוזן. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 20 חודשי מאסר והשית על המבקש 9 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו תוך שבית המשפט העליון ציין כי המתחם מקל במידה מה.

רע"פ 8960/15 **בולטנירוב נ' מדינת ישראל** (19.5.16) - על רקע סכסוך כספי בינו לבין המתלונן, תקף המבקש את המתלונן בכך ששפך עליו את תכולתה של כוס בירה, חבט במתלונן באמצעות הכוס וניפץ אותה על פניו. בעקבות זאת, נגרמו למתלונן חתכים בפניו והוא נזקק לטיפול רפואי ולארבעה תפרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על המבקש חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור ובקשת רשת ערעור נדחו.

רע"פ 1529/20 **אל סיייד נ' מדינת ישראל** (15.2.20) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירות איומים, פציעה כשהעברייני מזוין והחזקת סכין בכך שהגיע לחנות המתלונן על רקע חשד כי הלה נקט אלימות נגד אחיו, איים עליו שידקור אותו ואילו המתלונן סטר למבקש ודחף אותו. בתגובה, שלף המבקש סכין ודקר את המתלונן באזור המפשעה ובידו, באופן שהביא לפציעתו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, הנעדר הרשעות קודמות, נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 489/21 **ביטאו נ' מדינת ישראל** (26.1.21) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שבעת ששהה בקיוסק בעיר, ניגש אליו המתלונן דחף אותו והפילו ארצה. בתגובה, אחז המבקש בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחור, ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מהדקירות, נגרמו למתלונן שני פצעי דקירה: האחד, בעומק של 5 סנטימטרים בדופן הבטן; והשני, מעל לטבורו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נעה בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. על אף עברו הפלילי המכביד, בין היתר בעבירות אלימות, מצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום והשית 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי חיווה דעתו כי המתחם לו עתרה המאשימה כנע מ- 12 חודשי מאסר בפועל הינו סביר. על המבקש הושתו 10 חודשי מאסר בפועל תוך שבית המשפט לנוכח הכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין.

אציין כי עיינתי בפסיקה נוספת שהגישה המאשימה ת"פ (י-ם) 26458-07-23 **מדינת ישראל נ' דניאל** (31.12.23); עפ"ג (מרכז) 55739-02-17 **נאסר נ' מדינת ישראל** (12.7.17) ובגזר הדין בת"פ (כפ"ס) 45263-03-15 **מדינת ישראל נ' נאסר** (12.1.17), אולם מדובר בנסיבות חמורות מעניינו, הן מבחינת מכלול נסיבות העבירה והן נוכח טיב הפציעה.

בשים לב לעקרון ההלימה, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בענישה הנוהגת - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 8 לבין 20 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

קביעת עונשו של הנאשם

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים מהם עלה כי הנאשם נאשם הוא צעיר כבן 26, שהתייתם בגיל צעיר מהוריו, אמו נפטרה כשהיה תינוק, ואביו נפטר כשהיה כבן 10. על אף הקשיים השלים 12 שנות לימוד וכן לימודי הנדסאות. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה, גילה תובנה לחומרתה ולסיכון הכרוך בה והכיר בתוצאות מעשיו. הוא הביע רצון ומוטיבציה לטיפול, אולם בשל פרוץ המלחמה התקשה שירות המבחן לשלבו בהליך טיפולי. בראשית חודש ינואר 2024 שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים עוברי חוק. בראשית הדרך גילה חוסר יציבות בהגעה למפגשים, התנהל בזהירות והתקשה להביא את עצמו לשיח הקבוצתי. עם הזמן החל לשתף, צבר ביטחון והרחיב אודות התנהלותו והגיע למפגשים באופן סדיר. להערכת שירות המבחן התנהגותו החמורה באה על רקע חוסר בשלות והעדר כלים להתמודדות בעת לחץ ומצוקה. אל מול אלה עומדים גורמי סיכוי- מדובר בעבירה יחידה, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן והביע נכונות לשקם את מצבו, הוא בעל יכולת לביטוי עצמי ולתקשורת טובה, הוא מסוגל להתייחס לפגיעה באחר וגילה אמפתיה כלפי המתלונן.

המתלונן מסר לשירות המבחן שבעקבות האירוע פונה לבית החולים וקיבל טיפול וכי הרגיש פחד וחשש מנזק גדול יותר נוכח היותו חולה סוכרת. לדבריו, מאז אותו מקרה לא נפגש עוד עם הנאשם ואינו חש איום או סכנה מפניו.

על רקע האמור ובשים לב למוטיבציה שהביע הנאשם להמשך השתלבות בטיפול קבוצתי, שיש בו כדי להקטין סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עבודות שירות ברף נמוך בצד צו מבחן למשך שנה.

הנאשם אמנם הוכיח סיכויי שיקום והשתלב בהליך טיפולי, אולם אין מדובר בשיקום יוצא דופן המצדיק חריגה מן הכלל. יש לזכור כי סעיף 40ד(א) בחוק העונשין קובע, כי בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אם מצא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, אולם על אף החשיבות הרבה שראה המחוקק לייחס להליכי שיקום במסגרת גזירת הדין, השימוש זה ראוי שיעשה בזהירות שהרי שיקולי שיקום אינם חזות הכול, אלא חלק ממגוון שיקולי ענישה אחרים

ובהם גמול והרתעה. בהקשר זה נפסק בע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022): "כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 לחוק העונשין. אחרת, נמצא כי החריג מרוקן מתוכן את הכלל, שלפיו יש לגזור את העונש בתוך מתחם הענישה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת הנאשם של העושה".

לימינו של הנאשם עומדים גורמי זכות רבים המצדיקים השתתפות עונש בתחתית מתחם הענישה, כפי שעתרה המאשימה. הנאשם עומד לדין לראשונה בחייו והוא נעדר הרשעות קודמות, לא למותר לציין כי מאז האירוע, לפני למעלה משנתיים, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים ונראה כי מדובר באירוע שאינו מאפיין את אורחותיו. עוד יש לזקוף לזכותו את הודאתו בכתב האישום המבטאת נטילת אחריות ואשר חסכה את עדותו של המתלונן ובזמן השיפוט.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח. מאחר שחוות הדעת ניתנה לפני כשנה, הרי שיש צורך בחוות דעת עדכנית בדבר התאמתו של הנאשם לריצוי עבודות השירות. יואיל הממונה על עבודות השירות לזמן את הנאשם פעם נוספת ולהגיש חוות דעת עד ליום 1.9.24.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון למשך 3 שנים.

ד. הנאשם ישלם לנפגע העבירה פיצוי בסך של 5,000 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגע העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.9.24.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר

המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ה. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה. הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשו.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ד' תמוז תשפ"ד, 10 יולי 2024, בהעדר הצדדים.